



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXIII. Cur Eremitæ Carmelitani interdum Anachoretæ nominati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

monasticæ, ad imitationem eorum, laudabiliter conversati.

Alias posterior pars cap. XXI.

CAPVT XXIII.

Cur Eremitæ Carmelitani interdum Anachoretæ nominati?

PRædicti autem Monachi à plerisque fuerunt Anachoretæ idcirco appellati; quia corda sua angentes jejuniorum inedijs & cæteris corporis angustijs, non timuerunt, ut dictum est, ab imitatione ELIÆ incessanter & continuè penetrare vastos recessus solitudinis montis Carmeli, & aliarum eremorum terræ promissionis: ubi cogitationibus sanctis, & intensione orationum, ac cæteris armis iustitiæ muniti, non solum occultas diaboli insidias vincebant; sed & apertos conflictus dæmonum calcantes, tanto conatu mentes suas, ad exemplum ELIÆ Principis eorum, sursum in DEI contemplationem elevabant, * ut in cælestibus choris putarentur translati, & revelatâ facie gloriam DEI speculari, perfruentes colloquio DEI, cui puris mentibus inhærebant.

Alias cap. XXI.

CAPVT XXIV.

Propheta Dei ELIAS in paradysum translatus, olim rediturus.

Legitimè itaque ELIAS administratâ Religionè per eum institutâ, agnovit per divinam revelationem, quod DEUS volebat eum ab hoc mundo elevare per turbinem ignis in paradysum voluptatis. Pergens ergo ad locum undè assumendus erat in cælum: profectus est cum Eliseo ejus discipulo ad Jordanem, quem ELIAS pallio suo involuto percussit: & sicut sacra libri Regnorum tradit historia, divisæ tunc fuerunt aquæ Jordanis in duas partes, cedentes illis DEL viris; qui transierunt per siccum alveum fluminis. Cumque pariter incedentes sermocinarentur, ecce cutrus igneus & equi ignei eis apparuerunt, qui utrumque ab invicem dividerunt: quoniam remanente Eliseo in terra, ELIAS receptus in curru equorum igneorum, ascendit per turbinem ignis in cælum, id est, in paradysum voluptatis: qui, longo maris & terræ tractu à nostrâ habitabili secretus, ad eodè * est editus, ut penè usque ad cælum artingat. In quo loco unâ cum Enoch, qui longè ante illic ELIAM præcesserat, vivet ipse ELIAS in magna quiete carnis & spiritus, usque ad tempus Antichristi: sed tunc in hunc mundum revertetur: quemadmodum testatur Dominus, dicens: ELIAS quidem venturus est, & resurget omnia.

Alias posterior pars cap. XXI.

CAPVT XXV.

Successio Prophetæ Domini Elisei in spiritu & prælatura S. ELIÆ.

PRiùsquam autem ELIAS de hoc mundo transferretur in paradysum voluptatis, fuit ei curæ, suâ imminente translatione, monachos discipulos suos, filios Prophetarum sigillatim visitare, & de patre idoneo eis providere; qui eos omnes generaliter loco ejus regeret & gubernaret. Propter quod descendentes ipse & Eliseus de monte Carmeli, venerunt ambo in Galgala, deinde in Bethel,

& deinde in Jericho. Nam, sicut prædiximus, in his locis habitabant viri religiosi filij Prophetarum, ELIÆ discipuli, quos ipse visitans conuocavit, ut in proposito disciplinæ propheticæ & vite monasticæ perseverarent, & ut de imminenti ejus corporali absentia tristes non fierent. Quibus visitatus valefaciens, perrexit cum Eliseo ad Jordanem.

Sequebantur autem eos quinquaginta viri de filijs Prophetarum, qui steterunt: è contra longè, quando ELIAS & Eliseus Jordanem transibant pede sicco. Quo pertransiit, dixit ELIAS ad Eliseum: Postula quod vis, ut faciam tibi, antequam tollar à te. Habebat autem ELIAS duplicem Domini spiritum, videl. spiritum occulta, præsertim futura, prophetandi, & spiritum miracula faciendi. Quorum spirituum non unum solum, sed duplicem prædictum postulans Eliseus, dixit: Obsecro, ut fiat spiritus tuus duplex in me. Prædixerat autem DEUS ELIÆ, dum manebat in monte Oreb in ostio speluncæ: Eliseum filium Saphat, qui est de Abelmeula, unges Prophetam pro te. Per quæ Domini verba intellexerat ELIAS, non quidem quòd Eliseus esset ei succellurus in spiritu signorum; sed solum quòd post translationem ejus ab hoc mundo, esset ei Eliseus succellurus in altero spiritu, scil. prophetico. Propter quod Eliseo, petenti solum duplicem spiritum, respondit: Rem difficilem postulas; sed pendens tamen à DEO, quòd si Eliseus esset dignus videre modum illum arcanum & mirabilem, quo DEUS sublevarit eum in cælum, imperaret quod ab eo postulaverat, confestim adjecit: Verumtamen si videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petisti. Et quia Eliseus vidit eum tolli à se, idè quod ab eo postulaverat obtinuit, succedens ELIÆ tam in spiritu signorum, quàm in spiritu prophetiæ, quemadmodum Sapiens testatur, dicens: ELIAS in turbine teelus est, & in Eliseo completus est spiritus ejus.

Videns itaque ELIAS discipulum suum Eliseum suo spiritu plenum, novità DEO eum factum perfecte idoneum ad regendum suos discipulos filios Prophetarum: propter quod totius Religionis per eum institutæ commisit tunc sibi regimen & magisterium. Et in hujus signum tradidit tunc Eliseo suum insignem * Religionis habitum, relinquens ei pallium suum, dum ferebatur in cælum. Quo Eliseus se optiens abjecit à se vestimenta sua, in duas partes scindens ea, ut filij Prophetarum videntes eum habitu ELIÆ indutum, agnoscerent eum spiritu ELIÆ repletum, & sic recipere eum promptius pro ELIA in Patrem eorum & magistrum. Et rediens inde percussit bis pallio ELIÆ Jordanem, videntibus vicis religiosi, filijs Prophetarum, qui è contra erant ejus regellum expectantes. Et cum vice primâ non fuissent divisæ aquæ, in secunda tamen vice, divisæ sunt, hinc inde aquis Jordanis, transiit Eliseus per siccum alveum fluminis.

Cernentes ergo filij Prophetarum, Jordanem miraculosè cessisse Eliseo, agnovērunt eum succedere ELIÆ in duplici spiritu prædicto. Propter quod ad invicem dixerunt: Requievit spiritus ELIÆ super Eliseum. Et venientes in occursum ejus adoraverunt eum proni in terram, recipientes eum pro ELIA in præcipuum eorum Patrem & magistrum, quem videbant habitu ELIÆ & spiritu dotatum. Præbuerunt autem ex hoc actu formam suis succelloribus, ut quando ab eis erit ablatus Pater eorum præcipuus, illum loco ejus in Patrem humiliter super se suscipiant, qui exemplo Elisei erit ad eos per signa & prodigia à DEO missus. Signis verò non

appa-